

Bęben wielki

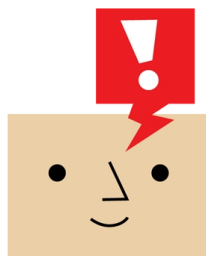
Wraz z werblem tworzy podstawę rytmu i jest największym bębniem w zespole perkusyjnym.

To instrument zbudowany z walcowatego korpusu o około metrowej średnicy, na który z obu stron naciągnięta jest membrana, napięta za pomocą śrub. Korpus instrumentu wykonuje się z laminowanego drewna lub metalu, a główki drewnianych pałek, za pomocą których dźwięk jest wydobywany, obciążone są filcem lub owczą skórą. Można uderzać pałeczkami po obu stronach instrumentu.

W orkiestrze używany jest do akcentowania pewnych momentów muzyki i często łączony z uderzeniem talerzy. Takie zastosowania wielkiego bębna charakterystyczne są np. dla *Symfonii fantastycznej* [Hektora Berlioza](#), dzieł symfonicznych [Gustawa Mahlera](#) i *Święta wiosny* [Igora Strawińskiego](#).

O instrumentach perkusyjnych opowiada muzyk Orkiestry Sinfonia Varsovia:

Bęben wielki nazywany też bębniem basowym, taktownikiem lub centralą, jest też największym bębniem w zestawie perkusyjnym używanym w muzyce popularnej. Ma niskie brzmienie i razem z werblem służy do utrzymywania rytmu muzyki.